

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 19.9.2012
COM(2012) 520 final

2012/0249 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene la cea de-a 32-a reuniune a Comitetului permanent al Convenției privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa (Convenția de la Berna)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Convenția Consiliului Europei privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa (denumită în continuare Convenția de la Berna) a fost adoptată la 19 septembrie 1979 la Berna (Elveția) și a intrat în vigoare la 1 iunie 1982. Ea reunește 50 de părți contractante: 45 de state membre ale Consiliului Europei, 4 state care nu sunt membre ale Consiliului Europei și Uniunea Europeană.

Obiectivele convenției sunt „conservarea florei și faunei sălbatice și a habitatelor lor naturale, în special a speciilor și habitatelor a căror conservare necesită cooperarea mai multor state, și promovarea unei astfel de cooperări. Se acordă atenție deosebită speciilor, inclusiv speciilor migratoare, amenințate cu dispariția și vulnerabile.”

Toate părțile contractante ale Convenției de la Berna trebuie să ia măsuri pentru:

- a promova politici naționale de conservare a florei și faunei sălbatice și a habitatelor lor naturale;
- a lua în considerare conservarea florei și faunei sălbatice în politicile lor de amenajare și dezvoltare și în măsurile pe care le adoptă împotriva poluării;
- a încuraja educația și difuzarea informațiilor generale privind necesitatea conservării speciilor de floră și faună sălbatice și a habitatelor acestora;
- a coopera în scopul creșterii eficacității acestor măsuri, prin coordonarea eforturilor pentru protejarea speciilor migratoare și schimbul de informații, de experiență și de cunoștințe specializate în domeniu.

La nivelul UE, Convenția de la Berna a fost implementată prin Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice¹ (Directiva privind păsările) și prin Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică² (Directiva privind habitatele), care oferă un cadru comun pentru conservarea florei și faunei sălbatice și a habitatelor în cadrul UE și care sunt principalele instrumente juridice ale UE pentru menținerea biodiversității în statele membre. Directivele formează un cadru juridic pentru Rețeaua Natura 2000 a UE, cea mai extinsă rețea de zone protejate din lume.

Comitetul permanent este organul de conducere al Convenției de la Berna. Sarcina principală a comitetului este de a monitoriza prevederile convenției ținând cont de dezvoltarea florei sălbatice și pe baza evaluării nevoilor sale. În acest scop, Comitetul permanent deține în special competența de a face recomandări părților și de a analiza și adopta modificările aduse anexelor în care sunt precizate speciile protejate.

Articolul 22 alineatul (1) din Convenția de la Berna prevede următoarele:

1 Orice stat poate, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, să formuleze una sau mai multe rezerve cu privire la unele specii enumerate în anexele I–III și/sau, pentru unele dintre speciile indicate în rezerva sau rezervele formulate, cu privire la unele mijloace sau metode de vânătoare, capturare și alte forme de exploatare menționate în anexa IV. Nu se admit rezerve cu caracter general.

¹ JO L 20, 26.1.2010, p. 7.

² JO L 206, 22.7.1992, p. 7.

În vederea celei de-a 32-a reuniuni a Comitetului permanent, care urmează să se desfășoare la Strasbourg în perioada 27–30 noiembrie 2012, Elveția a prezentat o propunere de modificare a articolului 22 din Convenția de la Berna care să permită oricărei părți contractante să formuleze rezerve cu privire la angajamentul inițial luat în contextul Convenției de la Berna chiar și după ce a semnat convenția sau și-a depus instrumentul de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare.

Propunerea Elveției constă în introducerea unui nou alineat 1bis la articolul 22, care ar fi formulat după cum urmează:

1bis În plus față de alineatul 1, orice stat poate, în cazul în care, după intrarea în vigoare a prezentei convenții, împrejurările s-au schimbat radical pe teritoriul său, să formuleze una sau mai multe rezerve cu privire la unele specii enumerate în anexele I–III.

Elveția nu a furnizat niciun fel de analiză sau date științifice și propunerea nu pare să fie justificată de astfel de analize sau date.

În plus, prin faptul că toți semnatarii Convenției de la Berna ar avea posibilitatea de a formula una sau mai multe rezerve în ceea ce privește unele specii menționate în anexele I–III, propunerea Elveției ar avea consecințe negative de amploare legate de impactul asupra populațiilor de floră și faună de interes european. Acest lucru ar reduce drastic forța convenției și ar afecta eforturile UE în direcția protejării speciilor europene.

Având în vedere cele prezentate mai sus, precum și pentru a menține eficacitatea Convenției de la Berna și a garanta coerența acesteia cu legislația UE, Uniunea nu ar trebui să sprijine propunerea Elveției la următoarea reuniune a Comitetului permanent.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene la cea de-a 32-a reuniune a Comitetului permanent al Convenției privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa (Convenția de la Berna)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1), coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Uniunea Europeană este parte la Convenția privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa (Convenția de la Berna).
- (2) La nivelul UE, Convenția de la Berna a fost implementată prin Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice³ și prin Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică⁴.
- (3) Orice modificare a articolelor Convenției de la Berna trebuie să fie analizată de către Comitetul permanent. În vederea celei de-a 32-a reuniuni a Comitetului permanent, care se va desfășura la Strasbourg în perioada 27–30 noiembrie 2012, Elveția a prezentat o propunere de modificare a articolului 22 din Convenția de la Berna care să permită părților să formuleze rezerve cu privire la angajamentul inițial luat în contextul Convenției de la Berna chiar și după ce au semnat convenția sau și-au depus instrumentul de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare. Acest lucru ar permite tuturor semnatarilor Convenției de la Berna să formuleze una sau mai multe rezerve privind unele specii enumerate în anexele I–III.
- (4) Propunerea respectivă nu este justificată de analize sau date științifice și poate avea consecințe negative de amploare asupra populațiilor de floră și faună de interes european. În plus, ea nu este în conformitate cu legislația Uniunii.
- (5) În lumina celor de mai sus, Uniunea Europeană nu trebuie să sprijine propunerea Elveției la următoarea reuniune a Comitetului permanent,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată de Uniunea Europeană la cea de-a 32-a reuniune a Comitetului permanent al Convenției privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor

³ JO L 20, 26.1.2010, p. 7.

⁴ JO L 206, 22.7.1992, p. 7.

naturale din Europa (Convenția de la Berna) este de a nu sprijini propunerea Elveției de modificare a articolul 22 din convenția menționată.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu,
Președintele*